مَثَل جشن عروسي

ُو عیسی توجّه نموده، باز به مَثَلها ایشان را خطاب کرده، گفت:²ملکوت آسمان یادشاهی را ماند که برای یسر خویش عروسی کرد.³و غلامان خود را فرستاد تا دعوتشـدگان را بـه عروسـی بخواننـد و نخواسـتند بیاینــد. ٔباز غلامـان دیگــر روانــه نمــوده، فرمــود: دعوتشدگان را بگویید که: اینک، خوان خود راحاضر ساختهام و گاوان و پرواریهای من کشته شده و همهچیز آماده است، به عروسی بیایید.⁵ولی ایشان بیاعتنایی نموده، راه خود را گرفتند، یکی به مزرعه خود و دیگری به تجارت خویش رفت. و دیگران غلامان او را گرفته، دشنام داده، کشتند. ٔ پادشاه چون شنید، غضب نموده، لشکریان خود را فرستاده، آن قاتلان را بـه قتـل رسانیـد و شهـر ایشـان را بسوخت.³آنگاه غلامان خود را فرمود: عروسی حاضر است؛ ليكن دعوت شدگان لياقت نداشتند.⁹الآن به شوارع عامّه بروید و هر که را بیابید به عروسی بطلبید. ¹⁰یس آن غلامان به سر راهها رفته، نیک و بد هر که را یافتند جمع کردند، چنانکه خانهٔ عروسی از مجلسیان مملّو گشت.¹¹آنگاه یادشاه بجهت دیدن اهل مجلس داخل شده، شخصی را در آنجا دید که جامه عروسی در بر ندارد.¹²بدو گفت: ای عزیز، چطور در اینجا آمدی و حال آنکه جامه عروسی در بر نداری؟ او خاموش شد.¹³آنگاه پادشاه خادمان خود را فرمود: این شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و فشار دندان باشد.¹⁴زیرا طلبیدگان بسیارند و برگزیدگان کم.

ماليات به قيصر

¹پس فریسیان رفته، شورا نمودند که چطور او را در گفتگو گرفتار سازند. ¹و شاگردان خود را با هیرودیان نزد وی فرستاده، گفتند: استادا، میدانیم که صادق هستی و طریق خدا را بهراستی تعلیم مینمایی و از کسب باک نداری زیبرا کبه به ظاهر خلق نمینگری. ¹پس به ما بگو رأی تو چیست: آیا جزیه دادن به قیصر رواست یا نه؟ ¹⁸عیسی شرارت ایشان را درک کرده، گفت: ای ریاکاران، چرا مرا تجربه میکنید؟ ¹سکّهٔ جزیه را به من بنمایید. ایشان دیناری نزد وی آوردند. ²⁰بدیشان گفت: این صورت و رقم از

And Jesus answered and spake unto them again by parables, and said, The kingdom of heaven is like unto a certain king, which made a marriage for his son, And sent forth his servants to call them that were bidden to the wedding: and they would not come. ⁴Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner: my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready: come unto the marriage. 5But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandise: And the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew them. But when the king heard thereof, he was wroth: and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city. Then saith he to his servants. The wedding is ready, but they which were bidden were not worthy. Go ye therefore into the highways, and as many as ye shall find, bid to the marriage. 10 So those servants went out into the highways, and gathered together all as many as they found, both bad and good: and the wedding was furnished with guests. 11 And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment: ¹² And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither not having a wedding garment? And he was speechless. 13 Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness; there shall be weeping and gnashing of teeth. 14 For many are called, but few are chosen. 15 Then went the

Pharisees, and took counsel how they might entangle him in his talk. 16 And they sent out unto him their disciples with the Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest the way of God in truth, neither carest thou for any man: for thou regardest not the person of men.¹⁷Tell us therefore, What thinkest thou? Is it lawful to give tribute unto Caesar, or not?¹⁸But Jesus perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites? 19 Shew me the tribute money. And they brought unto him a penny. 20 And he saith unto them, Whose is this image and superscription?²¹They say unto him, Caesar's. Then saith he unto them, Render therefore unto Caesar the things which are Caesar's; and unto God the things that are God's. 22 When they had heard these words, they marvelled, and left him, and went their way. 23 The same day came to him the Sadducees, which say that there is no resurrection, and asked him, ²⁴ Saying, Master, Moses said, If a man die, having no children, his brother shall marry his wife, and raise up seed unto his brother. 25 Now there were with us seven brethren: and the first, when he had married a wife, deceased, and, having no issue, left his wife unto his brother: ²⁶Likewise the second also, and the third, unto the seventh. 27 And last of all the woman died also.²⁸Therefore in the resurrection whose wife shall she be of the seven? for they all had her. 29 Iesus answered and said unto them, Ye do err, not knowing the scriptures, nor the power of God. 30 For in the resurrection they neither marry, nor are given in marriage,

آن کیست؟¹¹بدو گفتند: از آنِ قیصر. بدیشان گفت: مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا!²²چـون ایشـان شنیدنـد، متعجّب شدنـد و او را واگذارده، برفتند.

قیام مردگان

²³و در همان روز، صدّوقیان که منکر قیامت هستند نزد او آمده، سؤال نموده، 24گفتند: ای استاد، موسی گفت: اگر کسی بیاولاد بمیرد، میباید برادرش زن او را نکاح کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید.²⁵باری در میان ما هفت برادر بودند که اوّل زنی گرفته، بمرد و چون اولادی نداشت زن را به برادر خود ترک کرد.²⁶و همچنین دوّمین و سوّمین تا هفتمین.²⁷و آخر از همه آن زن نیز مرد.²⁸یس او در قیامت، زن کدام یک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند؟²⁹عیسی در جواب ایشان گفت: گمراه هستید از این رو که کتاب و قوّت خدا را در نیافتهاید، 30زیرا که در قیامت، نه نکاح میکنند و نه نکاح کرده میشوند، بلکه مثل ملائکه خدا در آسمان میباشند.³¹امّا دربارهٔ قیامت مردگان، آیا نخواندهاید کلامی را که خدا به شما گفته است:32من هستم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زندگان است.³³و آن گروه چون شنیدند، از تعلیم وی متحیّر

حكم اعظم

امّا چون فریسیان شنیدند که صدّوقیان را مجاب نموده است، با هم جمع شدند. و یکی از ایشان که فقیه بود، از وی به طریق امتحان سؤال کرده، گفت: ای استاد، کدام حکم در شریعت بزرگتر است؟ میسی وی را گفت: اینکه خداوند خدای خود را به همهٔ دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبّت نما. است: یعنی همسایهٔ خود را مثل خود محبّت نما. است: یعنی همسایهٔ خود را مثل خود محبّت نما. است. دو حکم، تمام تورات و صُحُف انبیا متعلّق است.

عیسی خداوند داود

41 و چـون فریسـیان جمـع بودنـد، عیسـی از ایشـان پرسیده، 42 گفت: دربارهٔ مسیح چه گمان میبرید؟ او پسـر کیسـت؟ بـدو گفتنـد: پسـر داود. 43 ایشـان را گفت،پس چطور داود در روح، او را خداوند میخواند؟

چنانکه میگوید: ⁴⁴خداوند به خداوند من گفت: به دست راست مین بنشیین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم. ⁴⁵پس هرگاهداود او را خداوند میخواند، چگونه پسرش میباشد؟ ⁴⁶و هیچکس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آن روز دیگر جرأت سؤال کردن از او نمود.

but are as the angels of God in heaven.³¹But as touching the resurrection of the dead, have ye not read that which was spoken unto you by God, saying, 32 I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob? God is not the God of the dead, but of the living. 33 And when the multitude heard this, they were astonished at his doctrine. 34But when the Pharisees had heard that he had put the Sadducees to silence, they were gathered together. 35 Then one of them, which was a lawyer, asked him a question, tempting him, and saying, ³⁶Master, which is the great commandment in the law?³⁷ Jesus said unto him, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind. 38 This is the first and great commandment. 39 And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself. 40 On these two commandments hang all the law and the prophets. 41 While the Pharisees were gathered together, Jesus asked them, ⁴²Saying, What think ye of Christ? whose son is he? They say unto him, The Son of David. 43 He saith unto them. How then doth David in spirit call him Lord, saying, 44The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool?⁴⁵If David then call him Lord, how is he his son?⁴⁶And no man was able to answer him a word, neither durst any man from that day forth ask him any more questions.